

Jsme tak trochu bezohlední

Text 3.2

Průzkum: jsme tak trochu bezohlední

MF DNES , 31. 7. 2001

Průměrný Čech je tak trochu bezohledný: razí myšlenku, že by se každý měl postarat sám o sebe. Není si příliš jistý tím, zda by se stát měl starat o ty, kteří sami nemohou (či nechťejí). Ale zato by se měl rázně zasadit o to, aby se do země dostalo co nejméně přistěhovalců. I tak se dají číst výsledky červnového reprezentativního šetření společnosti Opinion Window.

„Výsledky průzkumu nelze přeceňovat a kategoricky soudit, jací Češi jsou. Nicméně z čísel, která jsme získali, skutečně vyplývá: **jsme poněkud sobečtí a bezohlední.**“ uvedl ředitel kvantitativního výzkumu společnosti Petr Hrala. Tak například s tvrzením, že by se měl každý starat sám o sebe, zcela souhlasilo pětadvacet procent dotázaných, dalších šestatřicet procent s výrokem spíše souhlasí. **Dohromady tedy přes šedesát procent lidí říká: Co je mi po jiných?** „Lidé cítí, že potřebují velmi ostré lokty, aby se prosadili, a zdá se jim, že brát ohledy na druhé by je zdržovalo. Tato jistá bezohlednost bohužel souvisí s celkovou náladou ve společnosti. S rozladěností, kterou mnozí lidé pociťují,“ soudí psycholog Karel Humhal. Jeho slova potvrzuje řada nedávných průzkumů. Horst Opaschowski z hamburského ústavu pro výzkum volného času v dubnu varoval, že podle jeho výzkumu myslí stále více Němců na vlastní bezstarostnou zábavu než na pomoc druhým. „Zřetelná většina lidí myslí v životě nejdřív na vlastní požitky. Soužití s druhými

či něco jako společenská odpovědnost je jim cizí,“ řekl podle ČTK Opaschowski. V tuzemsku to se „společenskou odpovědností“ není o moc slavnější. Alespoň podle výzkumu agentury Opinion Window: šestatřicet procent dotázaných se neztotožňuje s myšlenkou, že stát má povinnost starat se o ty, kteří toho sami nejsou schopni. **Osm z deseti Čechů je také pro, aby stát omezil přistěhovalectví a zpřísnil pravidla pro poskytování politického azylu.** „Zarazilo mě, kolik lidí se k tomuto názoru přihlásilo. Čekali jsme, že nalezneme menšinu, která bude tento **xenofobní postoj** zastávat. **Ukázalo se, že jde o většinový postoj.**“ podotkl Petr Hrala. Ten soudí, že se na vysokém počtu lidí, kteří volají po zpřísnění azylové politiky, podepsala neznalost problematiky. „Jednak v tuzemsku získá azyl jen nepatrné procento žadatelů. A jednak tu s **azylanty nikdy nebyl větší problém,**“ uvedl Hrala. S otázkou „Myslíte, že by náš stát měl omezovat přistěhovalectví a zpřísnovat pravidla pro poskytování politického azylu žadatelům?“ zcela souhlasí čtyřiačtyřicet procent dotázaných. A spíše souhlasí šestatřicet procent respondentů. Dohromady osmdesát procent respondentů. Z dřívějších průzkumů vyplývá, že lidé jsou pro to poskytnout útočiště těm, kteří se ve své vlastní vlasti ocitli v bezprostředním ohrožení života. Naopak skoro nikdo z těch, kteří by se chtěli přistěhovat, aby si vylepšili životní podmínky, nemohl s podporou lidí počítat.

Jsme tak trochu bezohlední

Otázky k textu

- Přemýšleli jste někdy, čím musí projít lidé, kteří si z nejrůznějších důvodů vybrali naši zemi jako svůj nový domov?
- Víte, jaký je rozdíl mezi žadatelem o azyl a azylantem?
- Vadí vám myšlenka, že člověk, kterému hrozí v jeho zemi stíhání z náboženských, rasových, politických atp. důvodů, by mohl být vzat pod ochranu ČR? Pokud ano, proč?
- Víte, jaké jsou podmínky udělení politického azylu v ČR? Zkuste jmenovat, které si myslíte, že to jsou.
- Pokud byste mohli rozhodnout, omezili byste přistěhovalce a zpřísnili podmínky udělení azylu? Proč? Uveďte důvody.

Poznámka: K diskusi nad problematikou uprchlictví je vhodné využít též aktivitu „Otevřené hranice“ v kapitole Ukrajinci na str. 396.

